

นอกจากคอนเซ็ปต์จากบุสเซอร์ และการออกแบบรูปปลั๊กแบบเทปอียานอวกาศโดยฮิโรชิ นิรุต์แล้ว HM2 (กาแบบ) ยังได้ คอน-บาร์ก วิศวกรเรคต์ เจ้าของบริษัท Agenhor ผู้เชี่ยวชาญการผลิตกลไกแบบ Retrograde และ Jumping Hour มาออกแบบกลไกให้เพราะอะเนนบีใจ ได้ว่าเมื่อเข็มนาฬิกาทางนาฬิกาที่ 60 และตีกลับ (retrograde) อังโงจะเปลี่ยนโดยทันทีและต่อเนื่องเพราะได้รับแรงบันดาลใจจากอียานอวกาศ

อิสระอื่นๆ ที่รวมตัวกันเป็น MB&F และท่ามกลางนาฬิกาที่ออกมาหน้าตาคล้ายกันซึ่งเป็นผลมาจากการคำนึงถึงตลาดอุดมการณ์ของพวกเขาก็คือการทุ่มเทสร้างงานตามจินตนาการโดยไม่จำเป็นต้องถูกใจทุกคน เขาเล่าว่าเคยไปดูงานศิลปะของสิริพจน์ จำเริญวิทยา ผู้วาดภาพป่าด้วยดินสอดำซึ่งไม่น่าจะเข้ากับห้องนั่งเล่นบ้านใคร “แต่เขาทำให้ผมคิดได้ว่าศิลปินไม่จำเป็นต้องใส่ใจว่าคนอื่นจะมองยังไง แค่ทำในสิ่งที่อยากจะสื่อออกไปวงการนาฬิกาชั้นสูงก็เหมือนกัน ผลงานต้องออกมาจากจินตนาการและความรู้สึกของเรามากกว่า”

และ Horological Machine ก็คือภาพสะท้อนจินตนาการของบุสเซอร์กับเพื่อนร่วมงาน เป็นการผสมผสานฝีมือเชิงช่างที่สั่งสมในวงการนาฬิกาชั้นสูง กับการออกแบบตัวเรือนล้ำสมัย อีกทั้งกลไกนาฬิกาแบบสามมิติที่บางคนถึงกับเรียกว่า ประติมากรรมแบบเคลื่อนไหว (Kinetic Sculpture) หรือยานอวกาศในโลคอนาคตของจูเลีย เวิร์น “แต่เป็นอนาคตที่มองจากอดีตครับ ที่เราทำคือนำสิ่งที่เรารักในอดีตมา แล้วทำให้คนมองเห็นในแบบอนาคตครับ” บุสเซอร์ว่าพลางจับกลไกที่มันชิ้นส่วน 370 ชิ้น คล้ายยานอวกาศเคลื่อนไปมาในอวกาศ “แต่ไม่ใช่แค่รูปลักษณะภายนอกนะครับ กลไกก็ไม่ธรรมดาเหมือนกัน ทุกปีจะมีช่างนาฬิกาอิสระมาร่วมงานกับเรามากขึ้น ทำให้กลไกออกมาต่างจากปีที่แล้วโดยสิ้นเชิง” แต่ถึงจะเป็นอย่างนั้น “มันก็ยังเชื่อมโยงกับความเป็นผม”

ฉันทามเขาว่าในการออกแบบ HM1 ที่เป็นผลงานเปิดตัวและ HM2 ผลงานล่าสุด เขาค้นหาแรงบันดาลใจจากที่ไหน “ชีวิตโคตรครับ” เขาตอบหนึ่ง ๆ และเล่าถึงความรักของบรอดแลมโบร์กิ้น ผลงานของลีโอนาโด ดา วินชี ทอไอเฟล หรือแม้แต่หุ่นยนต์เกรนโดเซอร์ซึ่งอาวุธของหุ่นกลายเป็นต้นแบบของตัวโรเตอร์ที่ด้านหลังของ HM1 “ผมเป็นลูกครึ่งสวิสครึ่ง-อินเดีย และก็ครึ่งเพื่อฝันครึ่งอยู่ในความจริง” เขาเริ่มเข้าสู่โลกแห่งปรัชญา “แต่ชีวิตทำให้เราล้มด้านสร้างสรรค์และฝันเพียงไปเพื่อไม่ให้เราเจ็บปวดเมื่อมันไม่เป็นจริง แต่พอถึงจุดหนึ่งผมก็ค่อย ๆ กลับมาฝัน สร้างสรรค์ เพราะฉะนั้นจะบอกว่า MB&F เป็นด้านอินเดีย ฝันเพียง และสร้างสรรค์ของผม ไม่ใช่ด้านนาฬิกาสวิสดั้งเดิมในความเป็นจริงก็ได้ครับ”

“ทราบไหมครับว่านาฬิกากับศิลปะมันต่างกันตรงไหน” เขาเล่าต่อ “ศิลปะ 90 เปอร์เซ็นต์คือไอเดีย ที่เหลือเป็นฝีมือ แต่นาฬิกา 70 เปอร์เซ็นต์เป็นฝีมือ 30 เปอร์เซ็นต์เป็นไอเดีย นั่นเพราะมีชิ้นส่วนเป็นร้อย ๆ ที่ใส่เข้าไปแล้วต้องทำงานได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่แค่ผลงานน่ารักไว้ดูเล่น” แล้วนาฬิกาสำหรับผู้หญิงล่ะ เขาคิดจะทำบ้างไหม “นี่ก็ไม่ใช่นาฬิกาเฉพาะผู้ชายนะครับ โอเค มันดูใหญ่ แต่ทำไมต้องเรียกว่านาฬิกาผู้ชายด้วยล่ะ เพราะไม่มีเพชรเหรอ”

“ผมเองก็เคยถามภรรยาของรีเทลเลอร์คนหนึ่งที่เธอรู้สึกอย่างไรกับนาฬิกา เธอบอกว่า ‘ถ้าคุณถามฉันว่าอยากให้ของขวัญอะไรกับลูกชายก็นี่ล่ะค่ะ’” นับเป็นคำชมที่ตรงตามที่สุดที่มีให้กับความกล้าเสี่ยงและกล้าเดินบนเส้นทางที่แตกต่างของเขา “ยิ่งเรากล้าทำมากเท่าไร ก็ยิ่งได้รับผลตอบแทนที่ดีมากเท่านั้นครับ” บุสเซอร์สรุป

ผู้สนใจอยากชม HM1 และ HM2 อย่างใกล้ชิด สามารถไปได้ที่งาน The Art of Time ศูนย์การค้าเกษร ระหว่างวันที่ 1-20 กรกฎาคมนี้ ■ ฌอน โอลา บุณจอน

The Time Machine

บารุชาฟไปรู้จักกับแม็กซ์ บุสเซอร์ เรื่องแนวคิดในการทำนาฬิกาและผลงานอันล้ำยุคของเขา

ผมไม่ชอบคำว่าหุหรานะ มันเป็นคำที่โอ้อวด ทำให้เรามองข้ามตัวงาน หลงลิ้มวิธีการผลิต และคนที่สร้างงานนั้นขึ้นมา” แม็กซ์ บุสเซอร์ ผู้ก่อตั้ง MB&F (Max Büsser & Friends) บอกกับฉันเมื่อตอนมาเยือนเมืองไทย บุสเซอร์เลือกใช้คำว่า watch lab แทนคำว่าแบรนด์เมื่อพูดถึงบริษัทผลิตนาฬิกาชั้นสูง (Haute Horlogene) ของตน ซึ่งโดยปกติมักสื่อถึงภาพความหุหราราคาแพง และสิ่งที่เขาพยายามทำมาตลอด 3 ปีนับจากตั้งบริษัทของตนก็คือการให้ความสำคัญกับคุณค่าของฝีมือมนุษย์ และผู้ที่อยู่เบื้องหลังทุกคน

ก่อนจะมาถึงวันนี้ ชายคนนี้เคยรับหน้าที่ปิดฝุ่นแบรนด์แฮร์รี่ วินสตัน (Harry Winston) และทำให้นาฬิกา Opus 3 และ Opus 5 เป็นที่กล่าวขวัญในวงการ “เคยดูเรื่อง Saving Private Ryan ไหมครับ ตอนที่ทอม แฮงค์บอกกับแมทที เดมอนว่า ‘จงใช้ชีวิตให้คุ้มค่า’” คำพูดประโยคนี้อาจแรงใจให้เขาออกมาใช้ชีวิตให้คุ้มค่าร่วมกับช่างฝีมือและช่างนาฬิกา